

SIDNEJAS EV.LUT.LATVIEŠU

Draudzes *Vēstnesis*

CHURCH MESSENGER
of the Latvian Ev. Lutheran Church in Sydney.
A.B.N. 82 001 210 144

2014.g. aprīlis

VIŅA ROKĀS

“Tad es redzēju labajā rokā Tam, kas sēd uz goda krēsla, grāmatu, aprakstītu iekš- un ārpusē, aizzīmogotu septiņiem zīmogiem. Es redzēju varenu eņģeli saucam stiprā balsī: “Kas ir cienīgs atvērt grāmatu un atdarīt tās zīmogus?” Bet neviens ne debesīs, ne zemes virsū, ne zemes apakšā nespēja atvērt grāmatu un tanī ieskatīties. Un es gauži raudāju, ka neviens nav atrasts cienīgs atvērt grāmatu un tanī ieskatīties. Te viens no vecajiem saka man: “Neraudi! Redzi, uzvarējis ir lauva no Jūdas cilts, Dāvida sakne, lai atvērtu grāmatu un tās septiņus zīmogus.”” (Atkl 5:1–5)

Mīļie draugi Jēzū Kristū!

Lieldienu prieka vēsts ir izteikta vārdos: uzvarējis ir lauva no Jūdas cilts, t. i., Kungs Jēzus Kristus. Jau Atklāsmes grāmatas sākumā mēs sastopam Viņu un dzirdam vareno vēsti: *“Nebīsties! Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.”* (Atkl 1:17–18)

Vārdi, kas atkārtojas, ir “neraudi” un “nebīsties”. Lieldienas ir priecīgs laiks. Kristus ir dzīvs!

Agrā rītā sievas devās uz kapu raudādamas, jo domāja, ka iet sagatavot Jēzus miesas kārtīgai apbedīšanai. Jēzus mira piektdienas pēcpusdienā, nebija laika pirms sabata Viņu kārtīgi apbedīt un no Viņa atvadīties. Steidzīgi Jēzus miesas bija ietītas līķautā un Viņš guldīts labvēļa (bagātnieka Jāzepa no Arimetajas) kapā. Kad sabats bija pagājis, sievas gāja izrādīt Jēzum mīlestību un cieņu.

Sievu asaras drīz vien pārvērtās neapraktāmā priekā, jo pie kapa bija ataususi Lieldienu gaisma! Vietā, kur vajadzēja būt līķim, bija eņģelis, kas sacīja viņām: *“Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto. Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis. Nāciet šurp un raugait to vietu, kur Viņš gulēja. Un eita steigšus un sakait Viņa mācekļiem, ka Viņš ir no mironiem augšāmcēlies; un redzi, Viņš jums pa priekšu noies uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt.”* (Mt 28:5–7)

Labas ziņas. Laba vēsts. Viņa šeit nav. Jēzus ir dzīvs! Augšāmcēlies un jūs Viņu redzēsiet. Vai ievērojāt pirmo vārdu, ko eņģelis teica sievietēm? “Nebīsties!” Nav jādzīvo bailēs un nedrošībā, jo Jēzus ir dzīvs. Nav jādzīvo neziņā, jo Jēzus ir dzīvs. Nekad nav jābūt vienam un atstātam, jo Jēzus ir dzīvs. Nav jābaidās no nāves un no tiesas, jo Jēzus ir dzīvs.

Tā ir Lieldienu vēsts. Jēzus ir dzīvs. Mēs nepielūdzam kādu elku dievu, kas nav spējīgs mums palīdzēt. Mēs nepiederam kaut kādai tukšai un nenožīmīgai reliģijai, kas nevar īsti palīdzēt. Mēs nesekojam kādām pasakām vai cilvēku izgudrotām mācībām un filozofijām. Mēs pielūdzam un godinām dzīvo Kungu Kungu – Ķēniņu Ķēniņu – Kungu Jēzu Kristu.

Jēzus ir dzīvs, un Viņa rokās ir nāves un elles atslēgas. Īsi pirms Debesbraukšanas, 40 dienas pēc Lieldienām, Jēzus teica saviem mācekļiem: *“Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”* (Mt 28:18–20)

Jēzum ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Viņa rokās ir visa vara. Viņa rokas ir visspēcīgas, un, ja mēs savā dzīvē atrodamies Viņa rokās, tad esam vislabākajā vietā. Kad esam Jēzus rokās, mums nav jābīstas. Kad esam Jēzus rokās, Viņš pilda mūsu sirdi ar prieku, ar ticību, ar cerību un mīlestību.

Dzīvē mums ir tikai divas iespējas: būt ar Jēzu un būt pakļautiem ticībā Viņam vai būt pret Viņu. Jēzus ir teicis: kas nav ar mani, ir pret mani.

Labākā, drošākā, vienīgā īstā vieta, kur mums vajadzētu būt, ir Viņa rokās, ticībā pakļautiem Viņam. Kad tur esam, tad nekas mūs nevar šķirt no Jēzus. Atcerēsimies, ka Viņš teica: Man ir dota visa vara. Kad mūsu dzīve ir nodota Jēzus rokās, tad tas pats gars, kas Viņu augšāmcēla no nāves, mājō mūsu sirdī.

Kad mūsu dzīve ir nodota Jēzus rokās, tad varam būt droši, ka tāpat kā kaps nevarēja noturēt Jēzu, tā kaps nenoturēs mūs. Pāvils raksta: *“Mēs zinām: kad mūsu laicīgais telts mājoklis būs nojaukts, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis, kas nav rokām taisīts, bet mūžīgs debesīs. Šeit mēs nopūšamies, ilgodamies būt ietērptiem savā mājoklī, kas ir no debesīm, tiešām, ja būsīm ietērpti, tad nebūsīm kaili. Šinī teltī būdami, mēs nopūšamies un panesam grūtības, jo negribam tapt izgērbti, bet pārģērbti, lai to, kas mirstīgs, pārņem dzīvība. Bet Dievs ir tas, kas mūs tam sagatavojis, Viņš arī mums devis Garu par ķīlu. Tāpēc mēs*

arvien turam drošu prātu un zinām: kamēr mājotam miesā, mēs esam svešumā, tālu no Tā Kunga. Jo mēs dzīvojam ticībā, ne skatīšanā. Bet mēs turam drošu prātu un gribam labāk atstāt miesas mājokli un būt mājās pie sava Kunga.” (2Kor 5:1–8)

Šos vārdus var tikai teikt tas, kas atrodas Jēzus rokās. Kā ir ar tevi? Vai tu turi drošu prātu? Vai tu tici? Vai tu savu dzīvi ticībā esi pakļāvis tam Kungam? Uz kāda pamata tu ceri dzīvot debesīs? Mēs zinām – mēs turam drošu prātu!

Gan tu, gan es, gan vissvētākais, labākais cilvēks – visi bez neviena izņēmuma esam grēcinieki. Mums debesis neatvērsies mūsu nopelnu dēļ. Jānis tad gauži raudāja, jo neviens nav cienīgs atvērt grāmatu... Bet tad nāca labā vēsts: *“Neraudi! Redzi, uzvarējis ir lauva no Jūdas cilts...”* Jēzus ir cienīgs, jo Viņš izlēja savas asinis, samaksādams grēka algu visai cilvēcei. *“Tu esi cienīgs ņemt grāmatu un atvērt tās zīmogus, jo Tu tapi nokauts un esi atpircis Dievam ar Savām asinīm cilvēkus no visām ciltīm, valodām, tautām un tautībām, un Tu esi padarījis viņus mūsu Dievam par ķēniņiem un priesteriem, kas valdīs pār visu zemi.”* (Atkl 5:9–10)

Jēzus ar savu krusta nāvi, ar savām pie krusta izlietajām asinīm ir mūs atpircis no grēka un nāves varas. Kad mēs ticībā sevi nododam Viņa rokās, tad ar Viņa asinīm esam mazgāti tīri un mūsu vārdi ir ierakstīti mūžības grāmatā. To neviens un nekas nevar vairs izdzēst, jo Jēzus sacīja: *“Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks par visiem, un neviens neko nevar izraut no Tēva rokas.”* (Jņ 10:27–29)

lesim pie Viņa un nodosim visu Viņa rokās. Ticībā atļaidīsim stūri un ļausim, lai Viņš mūs vada caur šo dzīvi un beidzot uzņem

mūs godībā pie sevis.

Lai Dievs mūs svētī. Āmen.

Draudzes mācītājs Colvin S. MacPherson

**SIDNEJAS EV.LUT.LATVIEŠU
DRAUDZES
65 gadu PASTĀVĒŠANAS
JUBILEJA UN DĀRZA SVĒTKI**

**Svētdien, 4. maijā, plkst.11.00,
Svētā Jāņa baznīcā,**

30 Bridge Rd, Homebush

Svētkus ievadīsim ar svinīgu svētbriķi/garīgu koncertu, kurā piedalīsies Sidnejas latviešu vīra koris un draudzes ansamblis.

Pateiksimies Dievam par 65 gadu pastāvēšanu un izlūgsimies Dieva svētību nākotnei.

Pēc dievkalpojuma, svinīgs sarīkojums ar pusdienām, loterijām, kūku galdu, un jautru sabiedrību.

***Mīļi lūdzam nākt un piedalīties
Draudzes svētkos.***

Pardomām:

Kāpēc Lieldienu datums mainās katru gadu?

Lieldienu datums tiek nosprausts lietojot formulu: Lieldienu datums ir pirmā svētdiena pēc pirmā pilnmēness, pēc pavasara (ziemeļpuslodē) ekvinokcijas. Tā tad Rietumu kristīgajā baznīcā Lieldienu datums iekrīt stārp 22.martu un 25.aprīli.

**DIEVKALPOJUMI
SV. JĀŅA BAZNĪCĀ—HOMBUŠĀ**

APRĪLĪ

Svētdien, 6. plkst.10.00 - Ciešanu laika dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien, 13. plkst.10.00 - Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Piektdien,18.plkst.10.00 - Lielās Piektdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,20.plkst.10.00- Kristus Augšāmcelšanās svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,27.plkst.10.00 - Baltās svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma, mācītāja referāts par Ticību.

MAIJĀ

Svētdien,4.plkst.11.00 - Dārza svētku un draudzes 65.gadu jubilējas koncerts ar svētbrīdi.

Svētdien,11.plkst.10.00 - Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,18.plkst.10.00 - Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,25.plkst.10.00 -Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

JŪNIJĀ

Svētdien,1. plkst.10.00 - Debesbraukšanas dienas atceres dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,8. plkst.10.00 - Svētā Gara svētku dievkalpojums.

Svētdien,15.plkst.10.00 - Aizvesto piemiņas dievkalpojums.

Svētdien,22.plkst.10.00 - Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,29.plkst.10.00 - Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

DEŽŪRAS DIEVKALPOJUMOS

APRĪLĪ

Svētdien,6. I.Birze

Svētdien,13. J.Rīmanis

Piektdien,18.

U.Hāgens

Svētdien,20.

I.Liepiņš

Svētdien,27.

A.Kristovskis

MAIJĀ

Svētdien,4.

J.Turmanis

Svētdien,11.

J.Trumpmanis

Svētdien,18.

I.Birze

Svētdien,25.

J.Rīmanis

JŪNIJĀ

Svētdien,1.

U.Hāgens

Svētdien,8.

I.Liepiņš

Svētdien,15.

A.Kristovskis

Svētdien,22.

J.Turmanis

Svētdien,29.

J.Trumpmanis

JŪLIJĀ

Svētdien,6.

I.Birze

Svētdien,13.

J.Rīmanis

Svētdien,20.

U.Hāgens

Svētdien,28.

I.Liepiņš

ALTĀRA DEKORĒŠANA DIEVKALPOJUMOS

APRĪLĪ

Svētdien,6.

R.Plikše/L.Vilciņa

Svētdien,13.

A.Medne/S.Graudiņa

Piektdien,18.

L.MacPherson

Svētdien, 20.

L.MacPherson

Svētdien, 27.

B.Liberta/R.Hāgena

MAIJĀ

Svētdien,4.

S.Fraser/A.Zīda

Svētdien,11.

T.Koškina/V.Parcell

Svētdien,18.

A.Hickey/L.MacPherson

Svētdien,25.

I.Mačēna/I.Upīte

JŪNIJĀ

Svētdien,1.

R.Plikše/V.Galviņa

Svētdien,8.

A.Medne/S.Graudiņa

Svētdien,15.

B.Liberta/R.Hāgena

Svētdien,22.

S.Fraser/A.Zīda

Svētdien,29.

M.Timermane/A.Zodiņa

JŪLIJĀ

Svētdien,6.

T.Koškina/V.Parcell

Svētdien,13.

A.Hickey/L.MacPherson

Svētdien,20.

I.Mačēna/I.Upīte

Svētdien,28.

B.Liberta/R.Hāgena

DIEVKALPOJUMS VOLLONGONGĀ

Svētdien, 20.aprīlī, plkst.14.00 - Kristus

Augšāmcelšanās svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

MĀCĪTĀJA ZINAS

NO MUMS ŠKĪRUŠĪES

Dzintra Bush	+02/02/2014	77
Uldis Misiņš	+06/02/1014	83
Jānis Veiss	+10/02/2014	91
Irma Zemdegis	+12/02/2014	94
Juris Golvers	+18/02/2014	94
Skaidra Veiss	+10/03/2014	90
Maija Lobb	+15/03/2014	62
Mirdza Šakalis	+24/03/2014	93

Kristus saka: "Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas. ."

Apbedīšanas lietas.

Draudze iesaka un lieto *Trevor Lee and Son*.

Viņus var sasniegt katrā laikā zvanot:

(02) 9746 2949

Bībeles stundas

Notiek ceturtdienās plkst.10.00, draudzes dzīvoklī. Visi mīļi lūgti piedalīties.

Svētrunas angļu valodā

Svētdienas svētrunas tiek pārtulkotas angļu valodā, un rakstiskā veidā saņemamas pie durvīm pēc dievkalpojuma. Tās arī atrodamas draudzes tīmekļa lappā.

Sidnejas un Pertas latviešu luterāna draudzes sadarbība

Svētdien, 2. martā, Sidnejas ev.lut. latviešu draudzes mācītājs Colvin MacPherson viesojās Pertas Sv.Pāvila draudzē lai stiprinātu sadraudzību un sadarbību starp abām draudzēm.

Neraugoties uz svētdienas rīta lielo karstumu, Pertas latviešu centrā bija

sapulcējies kupls dievlūdzēju skaits. Dievkalpojumu vadīja mācītājs Gunis Balodis, Dieva Vārdu lasīja draudzes priekšniece Ieva Vlahova. Savukārt svētrunu teica mācītājs Colvin MacPherson. Svētrunas tēma bija Dieva mīlestība (Agape). Mācītājs uzsvēra, ka lai mēs pildītu Kristus pavēli vienam otru mīlēt, mums ticībā ir cieši jāturas pie mūsu Pestītāja. Pie dievgalda nāca visi dievlūdzēji un abi mācītāji izdalīja svēto mielastu.

Pēc dievkalpojuma draudze baudīja bagātīgu kafijas galdu ar ļoti garšīgām sviestmaizītēm un kūkam par ko bija gādājušas draudzes Dāmu komitejas locekles.

Sekoja mācītāja Colvin MacPherson referāts par Dieva Vārda autoritāti. Mācītājs uzsvēra, ka Bībeles autors ir pats Dievs. Dieva Svētais Gars iedvesmoja rakstītājus uzrakstīt Bībeli, bet Viņš pats ir tas, kas dod šiem vārdiem autoritāti un spēku. Dieva Vārds apstiprina ka nav atļauts cilvēkam grozīt un tulkot Bībeli pēc pašu vēlmes. ***"Pār visām lietām ievērojiet, ka neviens rakstu pravietojums nav patvaļīgi iztulkojams; jo pravietošana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā."*** (2.Pēt.1:20-21) .

Mācītāji Colvin MacPherson un Gunis Balodis uzsvēra dievkalpojuma apmeklētājiem ka viņi ir pārliecināti par Dieva Vārda absolūto autoritāti visās lietās un ir apņēmušies viens otru atbalstīt . Abi mācītāji uzskata ka draudzēm, kas pastāv uz bībelisko Dieva Vārdu, ir svarīgi vienai otru atbalstīt un turēties **pie pareizās mācības** Baznīcas.

Šķiroties, mācītājs MacPherson mudināja draudzes locekļus turēties stingri savā ticībā un pārliecībā, atgādinot ka paklausība Dievam vienmēr nes svētību.

Signe Balodis

2014. gada 5. martā

DRAUDZES DĀMU SAPULCE

Svētdien, **16. februārī** pēc dievkalpojuma draudzes dāmas pulcējās draudzes dzīvokļa telpās, lai pārrunātu darbību šim gadam. Neskatoties uz lietaino svētdienas rītu, sanāksmē piedalījās piecpadsmit dāmas. Draudzes mācītājs Kolvins Makfersons (Colvin MacPherson) sapulci atklāja, nolasot Dieva vārdus no Salamana *Gudrības grāmatas* 31. nodaļas par tīkamu sievu. Kur teksts runā par vīru, mācītājs teica, to varētu arī saprast kā draudzi. Svētīga ir draudze, kurai čaklas dāmas.

Pēc svētbrīža ar skaistiem ziedu pušķiem priekšniece izteica īpašu pateicību ilggadējai kasierei Lonijai Graudiņai un saimniecei Brigitai Kubliņai par viņu kalpošanu. Pateicība arī tika izteikta visām dāmām par piedalīšanos draudzes darbībā. Vairākus mēnešus pie mums ciemojās viešņa

no Latvijas, kas jau ar pirmo dienu ķērās pie darba, palīdzot sakārtot zāli sarīkojumam, un pēc mazas atpūtas pielika roku mūsu dārza apkopšanā.

Pēc dažām dienām viņa dodas atpakaļ uz Latviju un, atvadoties no mums, izteica savu prieku un pateicību par labo sadarbību un mīlestības garu, ko izjuta mūsu draudzē. Viņa solījās atkal atgriezties.

Sapulce notika sirsnīgā sadraudzībā, kur katrai dalībniecei bija iespēja izteikt savas domas. Tika pārrunāti plāni nākamajiem sarīkojumiem un par to, kā veiktāk un vieglāk saskaņot darbību.

Draudze var būt pateicīga, ka Dievs dāvējis tik čaklas dāmas, kas mīlēdamas savu draudzi, kalpo tik pašaiizdzīgā garā.

Linda MacPherson

DRAUDZES PILNSAPULCE

Svētdien, 23. februārī, pēc dievkalpojuma, notika draudzes gadskārtējā pilnsapulce. Par sapulces vadītāju ievēlēja draudzes priekšnieku Eigitu Timermani un par protokolistu sekretāri Valdi Kradziņu.

Tika nolasīti pārskati par draudzes darbību, un pieņemts budžets 2014. gadam. Sapulce nolēma nepaugstināt draudzes nodevas, bet paļauties uz draudzes locekļu labvēlīgiem ziedojumiem budžetu segt.

Imantam Liepiņam vairs nekandidējot, notika viena izmaiņa padomes sastāvā, ar aklamāciju ievēlot Rutu Hāgēnu viņa vietā. Tagad draudzes padomē kalpo četras dāmas un trīs vīrieši.

Nevienam vārdu nevēloties sapulce tika slēgta nodziedot "Pie rokas ņem un vadi."

Pardomām:

Jo, kā mums vienā miesā ir daudz locekļu, bet ne visiem locekļiem ir vienāds uzdevums, tāpat mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, bet savā starpā visi esam locekļi. Kad nu mums, pēc mums piešķirtās žēlastības, ir dažādas dāvanas, tad lai tās, ja tās ir pravieša spējas, izpaužas saskaņā ar ticības mēru, kalpošanas spējas - kalpošanā, spējas mācīt - mācīšanās; pamācīšanas spējas - pamācīšanās, kas dod no sava, lai to dara vientiesīgi, kas valda, lai dara to rūpīgi, kas strādā žēlsirdības darbu, lai dara to ar prieku. Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās. Rom.12:4-12

JĒZUS KĀRDINĀŠANA

Ciešanu laiks sākas ar Pelnu trešdienu. No tās līdz Lieldienu svētdienai, atskaitot sešas svētdienas, ir četrdesmit dienu. Bībelē skaitlis 40 ir nozīmīgs un saistīts ar Ciešanu laiku – Jēzus gavēnis ir četrdesmit dienas un naktis tuksnesī tūlīt pēc Viņa kristībām Jordānas upē. Tas ir piemērs, lai daudzi kristieši izvēlētos gavēt Ciešanu laikā.

Ciešanu laika pārdomās iedziļināsimies Jēzus kārdināšanā, lai saprastu, kas ar mums pašiem notiek, kad tiekam kārdināti. *“Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka.”* (Ebr 4:15) Jēzus tika kārdināts, tāpat kā mēs, tikai Viņš palika bez grēka. Viņa piemērs mums māca, ka pats kārdinājums nav grēks. Grēkojam tad, kad padodamies kārdinājumam, kad realizējam to domu, kas ienākusi galvā.

Grēks vienmēr sākās ar domu. Kad galvā rodas kārdinoša doma, tad nākamais moments ir pats svarīgākais: ko mēs ar šo domu darām. Mārtiņš Luters teica, ka mēs nevaram apstādināt putnu, kas lido pāri mūsu galvai, bet mēs varam neļaut putnam tur vīt ligzdu. Bieži gadās, ka nespējam kontrolēt domas, kas ienākušas prātā. Toties mēs varam kontrolēt, ko ar tām darām! Tas ir svarīgākais. Mums nav jāgrēko. Mums ir izvēle.

Bībelē lasām par Dāvidu un Batsebu. Dāvids no tālienes ieraudzīja neparasti skaistu sievieti, un viņš sūtīja vēstnešus, lai atved Batsebu pie viņa. Dāvids gulēja ar viņu, un Batseba kļuva grūta. Ja Dāvids būtu noraidījis dabīgo domu, kas ienāca prātā, raugoties uz skaisto sievieti, viņš būtu izvairījies no grēka. Lolojot domu, tā noveda pie laulības pārkāpšanas un slepkavības. Tas bija tā saucamais slidenais ceļš.

Domājot par Jēzus kārdināšanu, svarīgi saprast secību. Pirms četrdesmit dienām Jēzus tika kristīts Jordānas upē. Tanī laikā redzamā veidā Svētais Gars nolaidās uz Jēzu

kā balodis un no debesīm atskanēja Tēva balss: *“Šis ir mans mīļais Dēls, uz ko man labs prāts.”* (Mt 3:17) Tālāk teikts: *“Tad Gars Jēzu aizveda tuksnesī, ka Tas taptu velna kārdināts.”* (Mt 4:1) Svarīgi, ka te ar Garu domāts Dievs Svētais Gars. Viņš ieveda Jēzu tuksnesī, lai velns Viņu pārbaudītu. Tātad šī kārdināšana notika ar Dieva ziņu.

Visas lietas notiek ar Dieva ziņu. To saprotam arī, lasot Ījaba grāmatas 1. nodaļu. Dievs pats mūs nekārdina, bet Viņš visu redz un zina, un Viņš ierobežo sātana varu pār mums. *“Jūs piemeklējis vēl tikai cilvēcis pārbaudījums; Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest!”* (Kor10:13) Šie vārdi ir ļoti mierinoši. Dievs ierobežo mūsu pārbaudījumus.

Sātans kārdināja Jēzu, prasot, lai Viņš apšaubu kristībās saņemto informāciju, ka Viņš ir Dieva Dēls. Sātana pirmie vārdi bija: *“Ja Tu esi Dieva Dēls...”* Šo taktiku sātans ir lietojis kopš Ēdenes dārza laikiem. Šaubas. Apšaubi, ko Dievs ir sacījis. Vai Dievs tiešām teica, ka jums nebūs ēst no dārza koka augļiem? Šaubas ved uz neticību, un neticība – uz nepaklausību. Tas ir slidens ceļš lejup.

Grēku var sadalīt trīs veidos:

- miesas kārība,
- acu kārība,
- dzīves lepnība.

“Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības; jo viss, kas ir pasaulē – miesas kārība, acu kārība un dzīves lepnība – tas nav no Tēva, bet ir no pasaules. Pasaule iznīkst un viņas kārība, bet, kas dara Dieva prātu, paliek mūžīgi.” (1Jņ 2:15–17)

Miesas kārība ir pirmais kārdinājums. Sātans kārdināja Jēzu, kas nebija ēdis četrdesmit dienas. Viņš Jēzum teica, ka Viņš taču ir Dieva Dēls un lai apmierina savas miesas prasības, padarot akmeņus par maizi. Jēzum tas bija iespējams, jo Bībelē taču teikts, ka reiz Jēzus pabaroja 5000 vīrus, neskaitot sievas un bērnus, ar piecām maizēm un divām zivīm. Toties padoties šim

sātana kārdinājumam būtu divkāršs grēks. Pirmkārt, tā būtu padošanās miesas kāribām, un, otrkārt, tā būtu Dieva doto dāvanu lietošana pašu priekam. Tā nebūtu paļaušanās uz Tēva gādību!

Jēzus pareizi atbildēja, citējot Svētos Rakstus: *“Un Viņš tevi pazemoja, lika tev badu ciest un ēdināja tevi ar mannu, ko tu vēl nepazini un ko tavi tēvi nebija pazinuši, lai liktu tev atzīt, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet ka cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Tad sātans gāja soli tālāk un kļuva vēl viltīgāks. *“Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Tad sātans gāja soli tālāk un kļuva vēl viltīgāks. *“Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Tad sātans gāja soli tālāk un kļuva vēl viltīgāks. *“Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Tad sātans gāja soli tālāk un kļuva vēl viltīgāks. *“Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Tad sātans gāja soli tālāk un kļuva vēl viltīgāks. *“Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, kas iziet no Tā Kunga mutes.”* (5Moz 8:3) Gars ir svarīgāks par miesu. Miesa mirs, bet gars dzīvos mūžīgi. *“Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.”* (Rm 8:6)

Šis kārdinājums parādīja, vai Tēva gādība sniedzas tālāk par maizes sagādāšanu un vai tas paredz arī pasargāšanu. Jāievēro, ka sātans saka Jēzum: nolaidies zemē. Sātans nevarēja Jēzu nogrūst, bet tikai pierunāt, lai Viņš nolektu. Jo augstāk tu atrodi, jo vieglāk tev sakāp galvā un tu sāc domāt lielas lietas pats par sevi. Daudzi mācītāji ir krituši pēc lieliem, augstiem sasniegumiem?!...

Sātans nevar likt mums kaut ko darīt pret mūsu gribu. Viņš tikai var iepotēt mums domu.

Jēzus atbildēja velnam ar vārdiem: stāv rakstīts... Ievērosim, ka nedz Jēzus, nedz velns neapšaubīja to, ka tas, kas stāv rakstīts, ir Dieva Vārds!

Trešais kārdinājums, ko sātans pielietoja, bija visļauņākais un arī spēcīgākais, proti: ja Tu mani pielūgsi, es Tev došu varu. Sātans gribēja, lai Jēzus izvēlas vieglo ceļu un izvairās no krusta, un saņem valdību bez ciešanām. Jēzus zināja, ka Viņš valdīs pār visu pasauli un būs Kungu Kungs un Kēniņu Kēniņš. Ja Jēzus būtu padevis šim kārdinājumam, tad sātans būtu uzvarējis. Šī doma Jēzum bija pretīga un riebīga, un Viņš sātanu aizdzina prom ar vārdiem: *“Atkāpies, sātans! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot.”* (Mt 4:10)

Cik daudzi cilvēki ir krituši varas kārdinājumā, nesaprazdami, ka viņi, to darot, pielūdz sātanu. Ceļš uz svētību ir pazemība un sevis pakļaušana Dievam.

Visvieglāk sātans mums var uzbrukt, kad esam izsalkuši, kad esam dusmīgi, kad esam vientuļi, kad esam pārguruši. Tādās reizēs jābūt ļoti uzmanīgiem. Esam īpaši vāji pretoties sātana uzbrukumam, tad ja noticis kaut kas ļoti labs vai kaut kas ļoti labi izdevies. Tad viegli kļūst iedomīgam un sākt domāt, ka tas ir paša nopelns, bet piemirst, kam pienākas patiesais gods. Tādās reizēs svarīgi visu godu un pateicību dot Dievam un novērst uzmanību no sevis.

Jēzus ir mūsu labākais palīgs kārdinājuma brīdī, jo Viņš to zina, ko jūtam. Viņā ir mūsu uzvara. Mācīsimies no Jēzus neiesaistīties debatēs ar velnu, bet atspēkot kārdinājumus ar Dieva Vārdu. *“Tad nu padodieties Dievam, stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums; tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums.”* (Jk 4:7–8a)

Mācītājs Colvin S. MacPherson

In His Hands

"I saw in the right hand of Him who sat on the throne a book written inside and on the back, sealed up with seven seals. And I saw a strong angel proclaiming with a loud voice, "Who is worthy to open the book and to break its seals?" And no one in heaven or on the earth or under the earth was able to open the book or to look into it. Then I began to weep greatly because no one was found worthy to open the book or to look into it; and one of the elders said to me, "Stop weeping; behold, the Lion that is from the tribe of Judah, the Root of David, has overcome so as to open the book and its seven seals" (Rev. 5:1-5).

Dear friends in Christ

The Easter message is expressed in the words "the Lion(i.e. The Lord Jesus Christ) that is from the tribe of Judah, has overcome." At the beginning of the book of Revelation we meet Jesus and hear his mighty message: *"Do not be afraid; I am the first and the last, and the living One; and I was dead, and behold, I am alive forevermore, and I have the keys of death and of Hades" (Rev. 1:17-18).*

The words that are repeated over and over again are 'do not cry' and 'do not be afraid'. Easter is a joyful time. A time of celebration. Jesus is alive!

In the early hours of Sunday morning, the women went to Jesus tomb crying, thinking that they were going to prepare his body for burial. Jesus died on the Friday afternoon and there was no time before the Sabbath to prepare his body for burial. His body was hurriedly wrapped in a shroud and placed in a well-wisher's (Joseph from Aramatheia) tomb. After the Sabbath the women went to the tomb to show Jesus the love and honour that he deserved.

However, the women's tears of sorrow soon turned to tears of joy because Jesus was

alive. Where Jesus body should have been was an Angel who said: *"Do not be afraid; for I know that you are looking for Jesus who has been crucified. He is not here, for He has risen, just as He said. Come; see the place where He was lying. Go quickly and tell His disciples that He has risen from the dead; and behold, He is going ahead of you into Galilee, there you will see Him; behold, I have told you" (Mt. 28:5-7).* Good news! He is not here. Jesus is alive! He has risen and you will see Him.

Note that the first words the Angel said to the women were 'Do not be afraid'. Because Jesus is alive we don't have to live in fear and uncertainty. Because Jesus is alive we don't have to live in darkness. Because Jesus is alive we never have to be alone. Because Jesus is alive we do not have to be afraid of death or judgement.

That is the Easter message. Jesus is alive. We don't pray to some wooden idol that is unable to help us. We don't belong to some empty religion or follow philosophies invented by people. We pray to and honour the Lord of Lord's – the King of Kings- the Lord Jesus Christ.

Jesus is alive and in his hands are the keys to death and Hades. Shortly before his Ascension, forty days after Easter, Jesus said to his disciples: *"All authority has been given to Me in heaven and on earth. Go therefore and make disciples of all the nations, baptizing them in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit, teaching them to observe all that I commanded you; and lo, I am with you always, even to the end of the age"(Mt. 28:18-20).*

Jesus has been given all authority in heaven and on earth. Therefore, if we are surrendered to Him, we are in the perfect place. When we are in Jesus hands we don't have to be afraid. When we are in Jesus hands He fills our hearts with joy, faith, hope

and love.

We have only two options in life, we either surrender our life to Jesus and live in faith or we oppose Him. Jesus clearly said: *"He who is not with Me is against Me; and he who does not gather with Me scatters "* (Mt. 12:30).

The only good and secure option is the first one – safe in the arms of Jesus, trusting in Him, living for Him. When we are with Jesus nothing can separate us from Him. Remember, He said that He has all authority. When we live in Jesus, then the same Holy Spirit that raised Him from the dead abides in our heart.

When our life is surrendered to Jesus we can be absolutely sure that as the grave could not hold Jesus, so too death and the grave will not be able to keep us. Paul writes: *"or we know that if the earthly tent which is our house is torn down, we have a building from God, a house not made with hands, eternal in the heavens. For indeed in this house we groan, longing to be clothed with our dwelling from heaven, inasmuch as we, having put it on, will not be found naked. For indeed while we are in this tent, we groan, being burdened, because we do not want to be unclothed but to be clothed, so that what is mortal will be swallowed up by life. Now He who prepared us for this very purpose is God, who gave to us the Spirit as a pledge. Therefore, being always of good courage, and knowing that while we are at home in the body we are absent from the Lord—for we walk by faith, not by sight—we are of good courage, I say, and prefer rather to be absent from the body and to be at home with the Lord"* (2 Cor. 5:1-8).

These words can only be spoken by the one whose life is in Jesus hands. How about you? Are you of good courage and full of certainty about what happens when you die? Do you believe in Jesus? Have you surrendered your life to Him? What is the basis for your hope of heaven? Paul said: We know we are of

good courage. Are you?

You, me, and even the most holy person we can think of, is without exception a sinner. Heaven will not await us on our own merits. John wept when he saw that no one was worthy to open the seal... But then came the good news: *"Stop weeping; behold, the Lion that is from the tribe of Judah, the Root of David, has overcome so as to open the book and its seven seals"* (Rev.5:5). Jesus was worthy because He shed His own righteous blood as complete payment for all sin, for all people. *"Worthy are You to take the book and to break its seals; for You were slain, and purchased for God with Your blood men from every tribe and tongue and people and nation. "You have made them to be a kingdom and priests to our God; and they will reign upon the earth"* (Rev.5:9-10).

With His sacrificial death on the cross, with His shed blood, Jesus has redeemed us from the power of sin and death. When we surrender our lives to Him in faith believing that in His blood we have complete forgiveness, then our sins are washed away and our name is entered into the Book of Life. No one can erase our name when it is written in Jesus blood. Jesus said: *"My sheep hear My voice, and I know them, and they follow Me; and I give eternal life to them, and they will never perish; and no one will snatch them out of My hand. My Father, who has given them to Me, is greater than all; and no one is able to snatch them out of the Father's hand"* (Jn. 10:27-29).

Let us come to Him and let us surrender all to Him. In faith, may we let go of the steering wheel and allow Him to lead and guide us every step of the way, through this life and into eternity where by His grace we shall share in His glory forever.

May God bless us all.

Amen.

Pastor Colvin S.MacPherson.

Lenten Reflections- The Temptation of Jesus

Lent starts on Ash Wednesday and finishes with Easter Sunday. If you discount the six Sundays then the Lenten season is forty days long. The number forty features prominently in the Bible and is associated with a number of Biblical events. The season of Lent is the same length of time that Jesus spent fasting in the wilderness before commencing His earthly ministry.

Jesus began His earthly ministry after He was baptised by John in the Jordan river. After his baptism Jesus fasted forty days and forty nights. For this reason many people also observe some form of fasting during the season of Lent.

In our reflections we will consider the Devil's temptation of Jesus, which happened at the end of his forty day fast. An understanding of how Jesus was tempted helps us to understand what is happening to us when we are tempted by the Devil. In Hebrews we read that Jesus, like us, was tempted: "*For we do not have a high priest who cannot sympathize with our weaknesses, but One who has been tempted in all things as we are, yet without sin*" (Hebrews 4:15).

While Jesus, like us, was tempted in all things, He remained without sin! This tells us something very important about temptation, namely, that temptation in itself is not a sin. Sin occurs only when we give into temptation and when we act on it. We can be tempted and not sin. Sin occurs only when we act out the dangerous thought that enters our mind.

Sin always begins with a thought. When we have a thought that encourages us to sin, what we do next, is the critical moment. What we do with that thought is important. Martin Luther often said that we cannot stop birds from flying over our heads, but we can stop them nesting there. Often, we have no

control over the thoughts that enter our mind, but we can control what we do with these thoughts. That is the crucial point. We don't have to sin. When we do, we do so because we choose too.

For example, we read in the Old Testament about David and Bathsheba. David noticed Bathsheba, an exceptionally beautiful woman bathing on a roof top. He sent messengers to find out who she was, and bring her to his house. Then David slept with her and she became pregnant.

Had David rejected those initial thoughts that came into his mind when he first saw Bathsheba, nothing would have happened and all would have been well. Had David stopped when he found out she was married to Uriah the Hittite, nothing would have happened and all would have been well. Entertaining the thought and not rejecting it led to adultery and murder. This was the very slippery slope of sin.

Let us now consider the Temptation of Jesus. It is important that we understand the sequence of events leading up to the Temptation of Jesus. Forty days earlier Jesus had been baptised in the river Jordan. At that time the Holy Spirit descended upon Jesus in the form of a Dove and the voice of God the Father sounded from Heaven stating: "*This is My beloved Son, in whom I am well-pleased*" (Matthew 3:17).

The next thing we read is "*Then Jesus was led up by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil*" (Matthew 4:1). The Spirit here refers to God the Holy Spirit. This is important. God the Holy Spirit led Jesus into the wilderness, to be tempted by the Devil. We can conclude that this temptation occurred with the knowledge and permission of God the Father.

All things happen in the knowledge of and by permission of God the Father. We see this clearly in the first chapter of the book of Job in the Old Testament. God does not tempt

anyone, but He does see all things, and He puts a restraint on the activities of Satan.

In 1.Corinthians we read: *“No temptation has overtaken you but such as is common to man; and God is faithful, who will not allow you to be tempted beyond what you are able, but with the temptation will provide the way of escape also, so that you will be able to endure it”* (1.Cor.10:13). These words are very comforting. You see God has provided for our victory over temptation.

The Devil’s temptation of Jesus involved creating doubt as to what The Father had said at His baptism –i.e. That He was God’s beloved Son. The first thing that the Devil said to Jesus was: *“If you are the Son of God...”*

The Devil has used doubt as a tactic since the Garden of Eden. He tries to make you doubt what God has clearly said. The Devil persuaded Eve to doubt what God had said about the fruit of the trees in the garden. He asked Eve whether God had really said that they could not eat of the fruit of the trees. He knew full well what God had said, but was engaging Eve in a discussion that would lead her to doubt what God had said. Doubt leads to lack of faith and that leads to disobedience. It is a very slippery slide downwards.

We can classify sin into three categories:

- The lust of the flesh.
- The lust of the eyes.
- The pride of life.

John wrote: *“Do not love the world nor the things in the world. If anyone loves the world, the love of the Father is not in him. For all that is in the world, the lust of the flesh and the lust of the eyes and the boastful pride of life, is not from the Father, but is from the world. The world is passing away, and also its lusts; but the one who does the will of God lives forever”* (1.John 2:15-17).

Lust of the flesh is the first sin. The Devil tempted Jesus, who had not eaten for forty days, by saying that he was God’s Son and that he should satisfy his hunger by changing stones into bread. We know that Jesus could have easily changed those stones into bread. In the New Testament we read how Jesus fed over 5,000 men, not including the women and children, with five loaves and two fish. However, had Jesus succumbed to this temptation it would have been a double sin. It would have been a sin because Jesus would have succumbed to the temptations of the flesh and it also would have been a sin because he would have used God’s gifts for his own pleasure. Had he done so he would not have relied on God’s provision.

Jesus responded by quoting the Holy Scriptures: *“He humbled you and let you be hungry, and fed you with manna which you did not know, nor did your fathers know, that He might make you understand that man does not live by bread alone, but man lives by everything that proceeds out of the mouth of the Lord”*(Deuteronomy 8:3).

The Spirit is more important than the flesh. The flesh dies but the Spirit lives for eternity. In Romans it is written: *“For the mind set on the flesh is death, but the mind set on the Spirit is life and peace”*(Romans 8:6).

Then the Devil went a step further and became even more shrewd and cunning. In the Gospel of Matthew we read: *“Then the devil took Him into the holy city and had Him stand on the pinnacle of the temple, and said to Him, “If You are the Son of God, throw Yourself down; for it is written, ‘He will command His angels concerning You’;and‘On their hands they will bear You up, So that You will not strike Your foot against a stone”*(Matthew 4:5-6). The Devil is quoting the 91st Psalm: *“For He will give His angels charge concerning you, To guard you in all your ways. They will bear you up in their hands, That you do not strike your foot against a stone”*(Psalms91:11-12). The Devil

is trying to tempt Jesus to use his status and power to do something dramatic that will bring attention to himself.

Had Jesus jumped from the top of the temple and been uninjured and caught by the angels he would have become instantly famous. Everyone would have been talking about Jesus and his amazing jump. However, had Jesus done this he would have given into the sin of pride. This temptation also tested if God's care and concern extended beyond that of providing food to also providing protection.

It is important to note that the Devil told Jesus to throw himself down. The Devil did not have the power to push Jesus off the temple; he could only try to persuade him to throw himself off. The same applies to us. The Devil cannot make us do something against our will. He can put a thought in our minds and he can encourage us but he can't force us.

There is also a warning here- the greater your achievements the more susceptible you become to flattery and may become arrogant and over confident. How many ministers of the church have not fallen to sin after they have initially achieved great things.

Jesus again responded to the Devil with the words- It is written. It is important to notice, that neither Jesus or the Devil doubted that what was written was God's Word.

The third temptation with which the Devil tried to entice Jesus was the worst and also most powerful. The Devil said that if you worship me I will give you all power. The Devil was offering Jesus the easy road to power, one that did not involve suffering, and one that did not involve the cross. Jesus knew that eventually he would rule, he would be the Lord of Lords and the King of Kings. The Devil offered Jesus the easy road to power, but had Jesus given in to this temptation, the Devil would have won.

However this thought was so horrible and repulsive to Jesus that he drove the Devil away with the words: "Go, Satan! For it is written, 'You shall worship the Lord your God, and serve Him only'"(Matthew 4:10).

How many people have not been seduced by the temptation and promise of great power. They don't understand that by acting on this temptation they are worshipping the Devil himself. The path to a blessed life is always to submit our life to God.

We are at our most vulnerable to the Devil's attacks when we are hungry, or angry, or lonely, or tired. At these times we should be extra vigilant. Another time when we are vulnerable is when something good has happened in our life. At these times it is very easy to be conceited and overconfident and to think you have achieved something great and to forget that all the honour should be to God. At this time it is important to give thanks to God who is responsible for all our achievements and to take the focus off ourselves.

Jesus is our best helper at those times when we are tempted. Jesus from personal experience knows what we are going through and can help us to resist the temptation. We should learn from Jesus not to get into any debates with the Devil but to resist temptations with the appropriate use God's Word. Remember that God's Word promises: "Submit therefore to God. Resist the devil and he will flee from you. ⁸Draw near to God and He will draw near to you."(James 4:7-8a). Pastor Colvin S.MacPherson

Let us also lay aside every encumbrance and the sin which so easily entangles us, and let us run with endurance the race that is set before us, ²fixing our eyes on Jesus, the author and perfecter of faith, who for the joy set before Him endured the cross, despising the shame, and has sat down at the right hand of the throne of God. Heb.12:1-2

DRAUDZES DZĪVE BILDĒS

SVARĪGI DATUMI

Piektdien,18.aprīlī - Lielā Piektdiena

Svētdien,20.aprīlī - Lieldienas

Svētdien, 4.maijā – Dārza svētki un draudzes 65 gadu jubileja.

Svētdien, 15.jūnijā - Aizvesto Piemiņas dievkalpojums.

Svētdien, 14. septembrī - Pļaujas Svētki.

Svētdien,19.oktobrī - Kapu Svētki.

Svētdien, 24.novembrī - Mirušo Piemiņas diena

Svētdien, 30.novembrī – 1.Adventes svētdiena - Garīgs koncerts.

Draudzes izdotās grāmatas var iegādāties pie draudzes grāmatgalda.

Prāvesta Colvin MacPherson "Ticība ir darbības vārds" \$12.-

Prāvesta Colvin MacPherson "Dzīvības Maize." \$8.-

Draudzes mācītājs

Colvin S. MacPherson

Pieņem draudzes locekļus draudzes kancelejā pirms un pēc dievkalpojumiem. Citās reizēs, ieskaitot vakarus, pēc vienošanās.

Draudzes kancelejas telefons

(02) 9746 1934 **Fakss** (02) 9764 3318

Adrese 30 Bridge Road, HOMEBUSH, 2140

Draudzes E-pasts

sidlatvdraudze@ozemail.com.au

Draudzes tīmekļa adrese:

www.sydneylatvianchurch.org.au

Draudzes mācītāja mājas adrese

9 Beaumaris St, Enfield, 2136

Telefons (02) 97153424

Mobilais telefons 0412 024 476

E-pasts cpherson@optusnet.com.au

Draudzes priekšnieks

Eigits (Goga) Timermanis

271 Hudson Pde, Clareville, 2107

Mājas tel. 99182306

Mobilais 0414 479 001

E-pasts timermanis@ozemail.com.au

Dāmu komitejas priekšiece

Tamāra Koškina

69 Wyomee Ave, West Pymble. 2073

Telefons (02) 9449 3716

Mobilais 0421 320 870

E-pasts tamarakosk@iinet.net.au